

ת"פ 17032/09/14 - מדינת ישראל נגד אמנון מיכאלי, אדם מיכאלי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 17032-09-14 מדינת ישראל נ' מיכאלי ואח'

בפני בעניין:
כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אמנון מיכאלי
2. אדם מיכאלי

הנאשמים

נר דין נאשם 2

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכבת אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה סתם בצוואת חדא והיזק במזיד בצוואת חדא, עבירות בניגוד לסעיף 379 +29(א) ו- 452+ 29(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי ועודות כתב האישום המתוקן, ביום 24.10.13 על רקע מחלוקת של נאשם 1, שהינו אביו של נאשם 2 עם המתלונן, הגיעו הנאשמים אל המאפיה שבעבלות המתלונן, נאשם 1 תקף את המתלונן בעוד נאשם 2 נותר לשבת ברבכ. בהמשך ירד נאשם 2 מהרבכ ואחז במתלונן כאשר בכל אותה עת המשך נאשם 1 להכות את המתלונן במכות אגרוף. בהמשך בעוד נאשם 1 חוקף את המתלונן תקף גם נאשם 2 את המתלונן בכך שהיכה את המתלונן בפניו במכות אגרוף. בהמשך נאשם 1 תקף את המתלונן באגרופיו ונאשם 2 אחזו בצווארו.

בהמשך נאשם 2 בעודו אחז במתלונן, הטיח את המתלונן על רכבו של המתלונן. במעשים המתוארים הרסו הנאשמים במזיד את משקפי הראיה של המתלונן.

הסדר הטיעון

ביום 29.3.15 יצגו הצדדים הסדר טיעון לפיו נאשם 2 יודה בכבת אישום מתוקן וירשע. ככל שהתסקיר יהיה חיובי בפרמטרים של חרטה, הפנמה , קבלת אחריות, שיתוף פעולה, השתלבות בהליך טיפולי אם יומלץ, לא יפתחו תיקים נוספים, והעדר צפי לאלימות עתידית תעותר המאשמה למאסר מותנה ושל"צ והגנה תעותר לאי הרשעה. במידה והתסקיר יהיה שלילי, הטיעונים יהיו פתוחים.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן הגיש 4 חסקירים בעניינו של הנאשם.

בתסקיר מיום 24.12.15 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. שירות המבחן ציין כי הנאשם מודה באופן חלקי בביצוע העבירות, לתפיסתו לא השתמש באלימות אלא ירד מהרבכ בניסיון להפריד בין הנצים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להבין האישומים כלפיו ולקחת אחריות. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישגת עבירות נמוך. שירות המבחן שקל להציע ענישה בדמות של"צ אך בשל העדר מוכנות מצד הנאשם לא עשה כן. שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים הימנעות מהרשעה והמלץ על ענישה בדמות מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

בתסקירים מיום 10.3.16 ו- 13.6.16 ציינו שירות המבחן כי הנאשם הופנה לבניית תכנית של"צ אך לא בנה תוכנית ולא יצר קשר. שירות המבחן חזר על המלצתו מהתסקיר הראשון. בתסקיר מיום 28.11.16 ציין שירות המבחן כי גובשה תוכנית של"צ. שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות של"צ אך חזר ונמנע מלהמליץ על ביטול הרשעה, בהעדר נזק קונקרטי.

טיעוני הצדדים לטעון

ב"כ המאשמה עתר להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה ולהטיל עליו ענישה זהה לזו אשר הוטלה על נאשם 1.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם אדם צעיר, בן 28, עeder עבר פלילי, מתעתד להיות אב בתקופה הקרובה, נקלע לאירוע בגלל אביו, נאשם 1 אשר חלקו באירוע היה גדול יותר. לדבריה גרם לנאשם נזק קונקרטי בכך שלא גוייס לשב"ס בשל התיק הנוכחי. לדבריה הוצג לשירות המבחן אישור על הסרת המועמדות לשב"ס. אישור כאמור לא הוצג לבית המשפט (על אף שהדיון נדחה לשם כך). טענת ב"כ הנאשם, הנאשם עובד כנהנ משאית אספקת דלק, במסגרת עבודתו נותן שירות לבתי זיקוק וגורמים ביטחוניים, ובמידה ויורשע לא יוכל לעבוד במקום. הוצג מכתב כאמור מאת מעסיקו של הנאשם.

לאור האמור ובשל הנזק שגרם כתוצאה מהרשעתו, עותרת ב"כ הנאשם לביטול הרשעה.

דון

מתחם העונש ההולם

הערך המזון הופגע בעבירה של תקיפה היזק במזיד הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי על שלמות גופו ורכושו.

מידת הפגיעה בערך המזון בכל הנוגע לתקיפה היא ברף הבינוני גבוה, הנאשם היכה את המתלונן בצוואת חדא עם אביו, מכות אגרוף בפניו, אחזו בצווארו, הטיחו אל רכבו. לא נגרמו חבלות למתלונן. ביחס לפגיעה ברכוש הפגיעה אינה ברף הגבוה. הנזק הוא למשקפי הראיה ששברו כתוצאה מהתקיפה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהתקיפה בוצעה בצוואת. נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, לא היה שימוש בנשק חם או קר, חלקו של נאשם 2 קטן ביחס לחלקו של נאשם 1 וכי יצא מהרבכ בנסותו להפריד בין נאשם 1 למתלונן.

בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

ראו דברי ב"כ ה'ש' גובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"האלימות ממכרסת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ארויים... שישקפו ערכים של גמול והרתעה".

ראו גם רע"פ 1026/16 **שחר חולפון נ' מדינת ישראל** (בקשר עם עפ"ג (ת"א) 15-06-15 36931-06 **מדינת ישראל נ' חולפון**) רעפ 297/15 **דניאל ברונסון נ' מדינת ישראל** ; רע"פ 1402/15 **אורי טלי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 4968/14 **פייבושקוב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 175/14 **אילן פחימה נ' מדינת ישראל** ; רע"פ 6756/14 **יצחק בן חמו נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8820/13 **אליהו קשת נ' מדינת ישראל**; רע"פ 7734/12 **טימור מנידוב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8176/12 **חדד ראהב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3389/11 **מתיקו דראגו נגד מדינת ישראל**; ע"פ(נצרת) 14-04-14 **שהיו נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **יטוב נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 13-06-13 **מימון נ' מדינת ישראל**; ע"פ (חיפה) 13-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (ם-י) 14-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלסרברג** ; עפ"ג (ם-י) 12-12-10 **תמר נ' מדינת ישראל**; ת"פ (ק"ג) 13-07-13 **26853-07 מדינת ישראל נ' סבח** ת"פ (ב"ש) 13-06-13 **מדינת ישראל נ' מנגסטון**; ת"פ (נתניה) 13-06-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**

לאחר שכתבתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות בנסיבות תיק זה נע ממאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שייחסו לו. וזהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צדוק ממש להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת. בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כהנ נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטרב שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

נסיבות ביצוע העבירות אין קלות כלל, הנאשם כאמור, תקף בצוואת חדא עם אביו, את המתלונן, הגם שחלקו של האב היה גדול יותר, גם חלקו של נאשם 2 אינו מבוטל, כפי שעולה מכתב האישום. הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע פגיעה קשה בשיקומו. הנאשם יליד 1987, עובד כנהנ משאית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להפנים את חומרת מעשיו ולקחת אחריות מלאה. שירות המבחן לא המליץ על הימנעות מהרשעה.

לא הוכח טענתו כי רק בשל התיק שתלוי ועומד נגדו לא התקבל לשב"ס. אף לא הוכח טענתו כי בשל הרשעה לא יוכל להמשיך ולעבוד בנהיגת מיכלית דלק. שיבוצו לחלוקה במקום זה או אחר נתון לשיקול דעתו של מעסיקו ואין הכרח כי הדבר יביא לפטוריו.

אף אם חלילה לפוטר בשל הרשעה בתיק זה, אין מדובר בפגיעה שעוצמתה בלתי נסבלת עד כדי הצדקה להימנע מהרשעה.

לאור האמור אני קובעת כי הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

הבואי לבחור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו בהודמנות ראשונה
- זקפתי לזכותו, את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דבריו כי יוכל וכתוצאה מההרשעה תונבל יכולת התעסוקה שלו במידה כזו או אחרת.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי המסוכנות להישגת ביצוע עבירות על ידי הנאשם הינה נמוכה, ואת המלצתו העומשת של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהוצגו בתסקיר. את העובדה כי לאחרונה נישא, אמור להיות אב במימם הקרובים וכי הוא מפרנס יחיד למשפחתו.

לאור כל האמור לעיל, מצאיתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

בשם לב שחלקו בפרשה קטן משל נאשם 1, עונשו יהיה קל יותר.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- מאסר על תנאי בן חודשיים למשך שנתיים שלא יעבור כל עברית אלימות.**
- פיצו בסך 300 ₪ למתלונן עת/1.**
- הפיצוי ישולם תוך 60 יום מהיום.**
- הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 1,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת אלימות והכל תוך שנתיים מהיום.**

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 5 יום.

ככל שיש מוצגים בתיק, וישמדו.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוז.

ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ז, 26/02/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2